

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **J. R. M. M.**, zastoupeného Mgr. Vitem Biolkem, MBA, advokátem se sídlem Bohuslava Martinů 1038/20, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2015 čj. OAM-587/ZA-ZA14-ZA15-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 2. 2016, čj. 32 Az 30/2015 – 68,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce, Mgr. Vítu Biolkovi, MBA **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 4114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 28. 7. 2015 čj. OAM-587/ZA-ZA14-ZA15-2015, Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) rozhodlo tak, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) tohoto zákona zastavilo a zároveň určilo, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, je Maďarsko.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví tohoto usnesení.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[4] V průběhu řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud z vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti zjistil, že stěžovatel dne 23. 3. 2016 svévolně opustil Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí a že v současné době místo jeho pobytu není známé.

[5] Nejvyšší správní soud proto zjišťoval místo pobytu stěžovatele. Ministerstvo vnitra ve sdělení ze dne 2. 5. 2016 uvedlo, že stěžovatel má poslední známou adresu pobytu Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, odkud dne 23. 3. svévolně odešel. Jiné místo jeho pobytu není známo. Ředitelství služby cizinecké policie ve sdělení ze dne 4. 5. 2016 uvedlo, že stěžovatelova poslední nahlášená adresa je Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, které dne 23. 3. 2016 svévolně opustil, a že současné místo jeho pobytu není známé. Ustanovený zástupce nereagoval na žádost soudu o sdělení aktuálního místa pobytu stěžovatele, která mu byla doručena dne 28. 4. 2016.

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

[8] K podmínkám postupu podle citovaných ustanovení se Nejvyšší správní soud již opakovaně vyjadřoval. Např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, čj. 8 Azs 21/2009 – 91, uvedl, že *„[v]ychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální.“* Dále v rozsudku ze dne 26. 5. 2005, čj. 7 Azs 271/2004 – 58, vyslovil, že *„[n]emožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde (...) soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit.“*

[9] Nejvyšší správní soud v dané věci provedenými dotazy za účelem zjištění místa pobytu stěžovatele využil všechny dostupné možnosti, aby bylo zjištěno jeho aktuální místo pobytu. Přesto se současné místo stěžovatelova pobytu nepodařilo zjistit.

[10] Protože jsou splněny podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[12] V řízení byl stěžovateli ustanoven zástupcem advokát Mgr. Vít Biolek, MBA. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu zástupce ve výši 3100 Kč za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) a dále 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 3400 Kč. Jelikož ustanovený zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, která činí 21% z částky 3400 Kč, tj. 714 Kč. Celková částka odměny a náhrady hotových výdajů ustanoveného zástupce tak činí 4114 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. května 2016

JUDr. Jan Passer
předseda senátu